

Încredere în păstoria lui Dumnezeu

Text biblic: Psalm 23

Versetul de aur

Da, fericirea și îndurarea mă vor însoți în toate zilele vieții mele, și voi locui în Casa Domnului până la sfârșitul zilelor mele. Psalm 23:6

Introducere

David apare pentru prima dată în Scriptură ca păzitor de oi (1 Sam 16:11). În timpul unui război cu filistenii, el a continuat să îngrijească de turmele tatălui său (11 Sam 7:15, 20). Poate părea să fi fost o muncă sigură, dar în acest rol de păstor, David luptase atât cu leul, cât și cu ursul (1 Sam 17:34-37).

Introducerea lui ca păstor din 1 Samuel îi îndrumă pe cititori să anticipeze că va fi un rege bun. Aceasta a fost o evoluție importantă, pentru că atunci când israeliții i-au cerut pentru prima dată lui Samuel să le dea un împărat, au încălcat dorințele lui Dumnezeu (1 Sam 8). Dar, totuși, Dumnezeu a răscumpărat împărăția și a făcut un legământ veșnic cu David (2 Sam 7). Prin urmare, este important de luat în considerare orice despre sau cu privire la David.

Contextul lecției

I. Domnul sete păstorul (Psalm 23:1-4)

A. Dumnezeu asigură (v1)

Până acum David a fost păstorul, acum rolurile se inversează și Dumnezeu este păstorul lui David. David era familiarizat cu rolul păstorului și a înțeles marea responsabilitate de a asigura nevoile unei turme. Ca animale domestice, oile sunt mai puțin capabile să-și asigure propriile nevoi. Oricât de bun ar fi fost David ca păstor în satisfacerea acestor nevoi, psalmistul îl descrie pe Dumnezeu ca fiind cu atât mai atent în această privință. Această încredere este evidentă în sintagma „nu voi duce lipsă de nimic”

Orice nevoie ar avea cel ce vorbește, Dumnezeu este gata și capabil să răspundă acestei nevoi (Deut 2:7; 8:9; Ps 84:11). Un păstor bun va face la fel, dar un păstor rău se depărtează când va fi nevoie.

B. Dumnezeu ne conduce (v 2)

David știa prin experiență personală că Domnul își păstorește poporul. Îi pasă de toate nevoile lor. Când era păstor, David avea grijă de oile lui, asigurându-se că toate nevoile lor sunt satisfăcute. În mod similar, Domnul a avut grijă de David. Lui David nu i-a lipsit nimic. Și credincioșii pot fi siguri că Domnul, Păstorul cel Bun, răspunde tuturor nevoilor noastre. El ne ascultă rugăciunile și, dacă Îl chemăm, vom primi harul și ajutorul Lui în timp de nevoie. David celebrează protecția și călăuzirea lui Dumnezeu. Oile păzite de un păstor priceput sunt conduse la hrană și apă și sunt protejate de rău. În același mod, David îl laudă pe Dumnezeu pentru că i-a dat pace. Cunoașterea protecției și proviziilor lui Dumnezeu este o mare mângâiere. Acest psalm încorporează teme de aprovizionare, apărare, asigurare și grijă de la Dumnezeu.

C. Domnul înviorează sufletul.

David îi atribuie Domnului, păstorul său, că la povățuit și i-a învioreat sufletul. În vremurile biblice, dacă o oaie era rănită, păstorul ei i-a tratat rănile până când a fost sănătoasă. Cât de des ne restaurează Domnul la o sănătate spirituală bună pentru că nu l-am urmat cu adevărat? Când Petru s-a bazat pe încrederea în sine că va fi credincios Domnului, a eșuat lamentabil, dar Păstorul cel Bun l-a restaurat cu bunăvoință la sănătatea spirituală (Ioan 21:15-19).

D. Dumnezeu protejează (v 4)

Până acum psalmistul a subliniat partea de protecție a păstoririi lui Dumnezeu. Cu toții am prefera să nu mai existe valea umbrelor morții. Cu toate acestea, există și va fi, până când Isus se întoarce.

Dacă-L avem pe Dumnezeu prezența fricii de moarte ar trebui să dispară.

II. Domnul ne dă (v 5)

Dumnezeu este acum înfățișat ca o gazdă milostivă care a pregătit o masă bună pentru bucuria psalmistului. Acest lucru ar putea însemna o inversare a rolului pentru regele David, deoarece regii erau cunoscuți că aveau mese splendide pentru a hrăni mulți oameni. Gazda (Dumnezeu) îl onorează pe oaspete ungându-i capul cu untdelemn.

III. Viitorul Psalmistului (Psalm 23:6)

Textul menționează două greutăți: primejdia în valea în valea umbrei morții (Ps 23:4) și masa în fața potrivnicilor săi (Ps 23:5). Dacă psalmistul simte că este urmărit de moarte și de rău, atunci își imaginează că bunătatea și dragostea lui Dumnezeu îl vor urmări cu atât mai mult. Dar în concluzie David prezintă faptul că fericirea lui și îndurarea lui Dumnezeu va fi cu el în toate zilele vieții lui.

CONCLUZII

Psalmul 23 este scurt, în doar șase versete. Prin contrast, cei 150 de Psalmi în total sunt în medie aproximativ 16 versete fiecare. Dar influența Psalmului 23 nu este limitată de lungimea lui. Eleganța izbitoră a modului în care începe psalmul are ca rezultat faptul că mulți creștini își memorează cu ușurință și fără efort linia de început: „Domnul este păstorul meu, nu voi duce lipsă de nimic”.

Astfel, Psalmul 23 poate vorbi cel mai clar celor care nu știu cu adevărat de unde vine următoarea lor masă sau care sunt în pericol real și prezent de a fi victimizați. Dar fie că acest scenariu sau provocarea care se profilează a unei pustii figurative de a risca bogăția, reputația, Psalmul 23 este gata să ne vorbească.

În această eră a noului legământ, ne amintim că păstorul care este Dumnezeu este și păstorul care este Isus. Ca și în imaginea din Psalm, Isus declară: „Eu sunt păstorul cel bun; Eu îmi cunosc oile și oile mele mă cunosc pe mine... Îmi dau viața pentru oi” (Ioan 10:14-15). Acest act profund al asigurării lui Dumnezeu în ultimul rând depășește ceea ce orice păstor obișnuit ar crede că oferă. Niciun păstor pământesc nu ar fi de așteptat să moară pentru oi! Cu toate acestea, Isus nu a fost un păstor pământesc – el a fost (și este) Fiul lui Dumnezeu. El ne conduce cu mai multă bunătate și milă decât am ști să anticipăm.

Ce trebuie să memorăm: Dumnezeu ne-a dat, ne dă și ne va mai da.